Iz emisije DUHOVNI DNEVNIK Radio Sjeverni FM –

10.06.2019. "SMRTNI GRIJESI"

A u današnjoj emisiji promišljat ćemo o SMRTNIM GRIJESIMA, grijesima čije nas činjenje može sigurno odvesti u pakao. Ukoliko ih ne spoznamo, ispovjedimo i pokajemo se za njih. Smrtni grijesi, kako to mistično zvuči… Ali, to kao da nema veze sa našim svakodnevnim životom. Jer, na žalost, mnogi ljudi se najbolje osjećaju kada im se ne spominje ni Gospodin Bog, ni vjera, ni duhovnost, ni crkva, ni misa, a najmanje ne grijesi.

Ako se ima problema u životu, najčešće se za to krive sedrugi, da se to i ne da promijeniti. Da što mi tu možemo učiniti!?

Oni koji ne vjeruju u postojanje života poslije naše ovozemaljske smrti smatraju da ovo što sada živimo je sve. Iza toga nema ničega.

RODITI SE, ŽIVJETI U MUCI i problemi, materijalnim i duhovnim, BEZ NUTARNJEG MIR I RADOSTI, CIJELI ŽIVOT TRAŽITI SMISAO ŽIVOTA I UMRIJETI JEDNOM ZAUVIJEK!

KAKAV BESMISAO!

Često znam u razgovorima reći, bilo s onima koji su u vjeri ili nisu u njoj, dakle, da je jednostavno nemoguće, DA OVO, ŠTO SADA ŽIVIMO, BUDE SVE ŠTO NAM SE IMA DOGODITI.

Da TO JEDNOSTAVNO NE MOŽE BITI SVE. BILO BI PRETUŽNO, LJUDSKI NEDOSTOJNO.

SVI ONI KOJI NE VJERUJU U GOSPODINA Boga, CIJELI ŽIVOT TRAŽE SMISAO SVOJEG ŽIVOTA. ILI MISLE DA SU GA NAŠLI PA ONDA PONOVNO OSJETE DA TO NIJE TO.

JER SVI ONI SMISLI ŽIVOTA KOJE MI LJUDI MOŽEMO NAĆI SU OGRANIČENI NA DJELOVANJA LJUDI ILI MATERIJALNIH STVARI.

I KAD-TAD, RADI NESAVRŠENOSTI LJUDI I STVARI OKO NAS U KOJIMA NAĐEMO SMISAO, TAJ SE SMISAO IZGUBI ILI POSTANE NESAVRŠEN.

I OPET IZ POČETKA.

JEDINO U GOSPODINU ISUSU KRISTU, U NJEGOVOJ PISANOJ RIJEČI, BIBLIJI, KOJU

NAM JE OSTAVIO, možemo pronaći JEDINI I PRAVI SMISAO ŽIVOTA.

ALI, OVAJ NAŠ ZEMALJSKI ŽIVOT PREDSTAVLJA SAMO PRIPREMU ZA VJEČNI ŽIVOT. TU ODABIREMO KOJOM STAZOM ĆEMO IĆI I KOJOM BRZINOM ĆEMO DOĆI TAMO KAMO SMO ODABRALI POĆI.

U PAKAO KROZ NEVJEROVANJE ILI U RAJ KROZ VJERU I ŽIVOT U VJERI U GOSPODINA.

MI SMO PUTUJUĆA CRKVA.

I KAO TAKVI U STALNIM NAPADIMA ZLOGA. I ČESTO POD TERETOM GRIJEHA NAŠIH PREDAKA.

ZATO NI U JEDNOM TRENUTKU NE MOŽEMO I NE SMIJEMO REĆI DA SVE ZNAMO I SVE SMO POSTIGLI U VJERI. DA MOŽEMO MIRNO ŽIVJETI I UŽIVATI.

TO NIJE, RADI SILNIH GRIJEHA KOJE ČINIMO SVAKOG SLIJEDEĆEG TRENA NAŠIH ŽIVOTA, PREDVIĐENO U OVOZEMALJSKOM ŽIVOTU NEGO U VJEČNOM.

NAŠ JEDINI CILJ MORA BITI SVETOST. BORBA PROTIV SVOJIH GRIJEHA. OKAJAVANJE PRIJAŠNJIH I BORBA PROTIV SADAŠNJIH I BUDUĆIH.

OSNOVNI CILJ I SMISAO ŽIVLJENJA SVIH NAS KOJI SMO GOSPODINA ODABRALI, VJERUJEMO U NJEGA I ŽELIMO VJEČNI ŽIVOT U NJEGOVOM KRALJEVSTVU, JE BORBA PROTIV GRIJEHA I POMAGANJE DRUGIMA U BORBI PROTIV GRIJEHA kako bi smo svi stigli Kraljevstvo Božje i vječni život u njemu.

A DA BI SE MOGLI BORITI PROTIV GRIJEHA, MORAMO IH PREPOZNATI I SPOZNATI.

A to je, i zna biti, jako teško. I prepoznati a još teže priznati i prihvatiti da neke grijehe činimo. Riječju, mišlju, djelom i propustom.

Čitajući knjižicu SVETOG IVANA KASIJANA "DUHOVNI BOJ S OSAM GLAVNIH STRASTI" ponovno sam se zabezeknuo koliko grijeha sam do sada učinio i koliko ih stalno činim. Prekrasna knjižica. I moram napomenuti da je SVETI IVAN KASIJAN to pisao u 4. stoljeću, znači prije 1700 godina.

A on je samo govorio o jednom dijelu grijeha, o strastima.

Nabrojao ih je osam:

1. ugađanje nepcu ili proždrljivost,

2. blud,

3. srebroljublje,

4. gnjev,

5. tuga,

6. duhovna tromost ili acedia,

7. taština,

8. oholost.

PA IH JE JOŠ PODIJELIO:

Ugađanje nepcu ili proždrljivost ili rađa želju za jelom prije određenog trenutka, ili zahtijeva jelo do zasićenja, ne razlikujući kakvoću hrane, ili zahtijeva neku posebno ukusnu hranu.

Otuda imamo prehranu bez pravila, proždrljivost i hedonizam u jelu, da više i ne znamo što bi i kako jeli.

Tri su oblika bludnosti:

prvi se vrši miješanjem jednog spola s drugim;

drugi nastaje bez dodira sa ženom, zbog čega je Gospodin porazio Onana

i treći se čini umom i srcem.

Tri su oblika i srebroljublja tj. težnje za materijalnim stvarima:

prvi čini onaj koji se odrekao svijeta a ne želi da odustane od svake vrste posjedovanja;

drugi onoga, koji je već sve razdao, potiče da opet stekne isto takvo imanje;

treći čini onaj koji prije nije ništa imao pa ima veliku želju za stjecanjem.

I gnjev ima tri oblika:

prvi je onaj koji bukti u unutrašnjosti;

drugi je onaj koji se izražava riječju i djelom;

treći je onaj koji dugo vremena tinja i naziva se zlopamćenjem.

Tuga ima dva oblika:

prvi nastupa po prestanku gnjeva, ili se javlja pri nanesenim štetama i gubitcima te neispunjenim željama;

drugi nastaje zbog bojazni i strahova za svoj udio, ili zbog nerazumnih briga.

Postoje i dva oblika duhovne tromosti:

jedan baca u san a drugi izgoni iz mjesta gdje možemo moliti.

Taština je raznovrsna ali se mogu razlikovati dva glavna oblika:

u prvom se uznosimo tjelesnim prednostima i vidljivim stvarima;

u drugom se raspaljujemo željom za taštom slavom zbog duhovnih dobara.

I oholost ima dvije vrste:

prva je tjelesna, a druga duhovna, koja je štetnija. Ona naročito napada one koji su napredovali u nekim vrlinama.

TIH OSAM STRASTI NAPADAJU SAV LJUDSKI ROD, PREMDA NE NAPADAJU SVAKOGA NA ISTI NAČIN.

PA EVO, NEKA SVATKO OD VAS KOJI JE PROČITAO OVE STRASTI U KOJIMA GRIJEŠIMO, PREISPITA SAM SEBE, I SIGURNO, ALI SIGURNO, ĆE NAĆI NEKI GRIJEH KOJI DO SADA KOD SEBE ILI DRUGIH NIJE PREPOZNAO, ILI GA NIJE SMATRAO GRIJEHOM, ILI JE MISLIO DA NIJE BITAN.

O, JA SAM NAŠAO. I POTVRDIO SI ZA NEKE GRIJEHE.

Protiv koliko se samo svojih strasti moram boriti! Sada mi TE STRASTI IZGLEDAJU KAO KOMARCI KOJI OVIH DANA NAPADAJU I PIKAJU, ALI, IMA I STRŠLJENA i njihovih teških uboda.

NO, IMAM JA ZA NJIH SVOJE DUHOVNE SPREJEVE.

MISU, MOLITVU, ISUSOVU RIJEČ U BIBLIJI, RIJEČI SVETOG PAVLA, DRAGOG APOSTOLA. A TU SU I ISPOVIJED, PRIČEST, RAZMJENA DUHOVNIH ISKUSTAVA S DRUGOM BRAĆOM I SESTRAMA U VJERI, DUHOVNA LITERATURA.

Borba protiv strasti… Uh, tako teško zvuči… No, s pouzdanjem u Gospodina Isusa i njegova duhovna oruđa sve postaje puno, puno lakše…

PJESMA: MOJ ISUS

Često u razgovorima s ljudima oko sebe, koji su više ili manje u vjeri (to su njihove riječi) čujem DA SE VRTE U KRUGU SVOJE VJERE, DA IM SE NIŠTA NE ÂÂ DOGAĐA, DA NE MOGU NAPRIJED, DA NE MOGU SPOZNATI GOSPODINA U SVOJEM ŽIVOTU, DA IH JE NAPUSTIO I DA SE OSJEĆAJU PRAZNO, DA BI HTJELI RASTI UGOSPODINU ALI NE ZNAJU KAKO… I druga slična pitanja i konstatacije.

RASTI U GOSPODINU! TO JE TOLIKO PREKRASNO DA SVI TO ŽELIMO.

RASTI U DUHU! TKO TO JEDNOM PROBA, SAMO ŽELI JOŠ I JOŠ I JOŠ!

Ali često se svima, TO SVJEDOČE I MNOGI SVECI I BLAŽENICI, čini kao da stoje na mjestu, da ne rastu i da ih je Gospodin ostavio.

Ne, NIJE NAS GOSPODIN OSTAVIO! MI SMO OSTAVILI NJEGA!

STAJALI SMO S NJIM ZAJEDNO I ONDA SMO SE MI MAKNULI OD NJEGA!

OKRENULI SMO SE PONOVNO SVIJETU I TIJELU, ŽELEĆI ZADOVOLJITI TE POTREBE. ONE SU NADJAČALE NAŠU POTREBU ZA GOSPODINOM KOJI JE U SVOJEM SVETOM DUH NA OVOM ZEMALJSKOM SVIJETU.

ZARONILI SMO U MATERIJALNI SVIJET OKO NAS I PRESTALI SMO TRAŽITI DUHOVNO.

OSNOVNI RAZLOG ZA TO JE GRIJEH, ILI BOLJE, GRIJESI, KOJE ČINIMO IZ TRENUTAK U

TRENUTAK, IZ SATA U SAT, IZ DANA U DAN.

NE MOŽE SE RASTI U VJERI, U DUHOVNOSTI, U GOSPODINU, AKO ČINIMO I NE RJEŠAVAMO SE GRIJEHA.

ISPOVIJED 2 PUTA GODIŠNJE?! DOBRO, TO JE DOBRO, AKO TAKO ČINIMO. ALI TE ISPOVIJEDI SE I ZOVU "VELIKE ISPOVIJEDI". ONE SU TEMELJ I CRKVENA ZAPOVIJED.

ALI ZA RAST U VJERI I DUHOVNOSTI PUNO PREMALO.

Čim se nema potreba za češćom ispovijedi, to znači da nismo razmišljali o svojim grijesima, načinima kako ih činimo, zli je u nas usadio misao da nam je to dovoljno što činimo, pa čak i da nemamo grijeha.

Idemo nedjeljom na mise? Da, to je prekrasno. Držimo se Božje zapovijedi. Primamo ŽIVOGA GOSPODINA. I to je za jednu razinu vjere dovoljno.

Ali, da li smo ikad razmišljali o tome kako mi obavimo tu "obvezu" odlaska na nedjeljnu misu? I to tako da se gledamo sa strane, kao da gledamo film o nama i našem odlasku na misu.

Da li smo već koji dan, ili barem sat, prije odlaska, razmišljali o toj misi, O TOM SVOM SUSRETU SA GOSPODINOM ISUSOM. DA LI SMO DOŠLI 30-40 MINUTA PRIJE DA IZMOLIMO NEKE MOLITVE, SAMI ILI ZAJEDNO S DRUGIMA. ILI BAREM 10-15 MINUTA PRIJE. Ali ne radi toga samo da si nađemo mjesto nego i da DOŽIVIMO UGOĐAJ BOŽJEGA DOMA, GDJE PREBIVA ŽIVI GOSODIN ISUS, NJEGOVO TIJELO I KRV.

DA LI SU NAM MISLI BILE ZAJEDNO SA NAŠIM MOLITVAMA prije mise i sa SVEĆENIKOVIM RIJEČIMA na misi, ILI TKO ZNA GDJE?

DA LI SMO U SVAKOM DIJELU MISNOG SLAVLJA SUDJELOVALI S PAŽNJOM I RIJEČIMA I PJESMOM, BAREM ONOG ŠTO ZNAMO?

DA LI SMO ODNIJELI SA SOBOM RIJEČI SVEĆENIKOVE PROPOVIJEDI ILI SMO

ZAPAMTILI SAMO ONO GDJE SE S NJIM MOŽDA NE SLAŽEMO?

DA LI SMO PO ODLASKU SVEĆENIKA S OLTARA ODMAH POJURILI VAN IZ CRKVE ILI SMO OSTALI DO ZADNJEG TONA ZAVRŠNE PJESME I JOŠ KOJU MINUTU DA U SEBI SREDIMO SVE ONO ŠTO NAM JE TA MISA DONIJELA?

I puno drugih kratkih i dužih pitanja.

Odgovori na ta pitanja dat će svima nama barem mali odgovor i spoznaju zašto se možda u ovom trenutku osjećamo kao da Gospodina nije s nama.

A GRIJESI, TO DJELOVANJE ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH DEMONA U NAŠIM ŽIVOTIMA NA RAZNE NAČINE, KOJE ČINIMO SAMI ILI UZ POMOĆ TOGA ZLOGA, TO JE POSEBNA PRIČA.

Koliko se mi stvarno trudimo da ne griješimo?

Koliko lako prelazimo preko grijeha koje činimo?

Da li iz dana u dan prepoznajemo svoje grijehe, pa kako god mali bili, i odlučujemo da sutra ih

više nećemo ponavljati?

Da li smo svjesni da neke grijehe činimo iz dana u dan i da nikako da donesemo odluku da ih više nećemo činiti?

Da li svjesno činimo neke grijehe misleći pri tom da ćemo ih već ispovjediti ili da oni nisu tako teški?

ODGOVORI NA OVA I NA MNOGA SLIČNA PITANJA DAT ĆE NAM NASLUTITI ZAŠTO SE OSJEĆAMO NAPUŠTENIM OD GOSPODINA I ZAŠTO SE OSJEĆAMO KAO DA SE VRTIMO U KRUGU SVOJE VJERE I NE MIČEMO SE PREMA NAPRIJED.

SAMO SVAKODNEVNA BORBA DA VIŠE NE ČINIMO GRIJEHE ZA KOJE NAM JE DATO DA IH SPOZNAMO U SVOJEM ŽIVOTU I SVOJEM PONAŠANJU, DAT ĆE NAM PRILIKU DA RASTEMO U GOSPODINU, U VJERI I DUHOVNOSTI.

ALI, MORAMO TEŽITI DUHOVNOM A NE SVJETOVNOM I MATERIJALNOM.

A UPRAVO SE SUPROTNO MNOGI OD NAS DANAS PONAŠAMO.

TRAŽIMO SVE ÂÂ ILI VEĆINU ODGOVORA OKREČUĆI SE MOGUĆNOSTIMA SVIJETA I

ČOVJEKA, TEHNOLOGIJI, ZNANOSTI, SVEMU TOLIKO OGRANIČENOM U ODNOSU NA BOŽJI PLAN ZA ČOVJEKA I ČOVJEČANSTVA DA ČAK IZGLEDA I SMIJEŠNO.

NADAHNJUJEMO SE I VJERUJEMO LJUDSKIM DOSTIGNUĆIMA A S DRUGE STRANE OLAKO ILI NIKAKO NE PRIHVAĆAMO TOLIKO LIJEPIH STVARI KOJE NAM NUDI GOSPODIN U SVOJOJ BOŽJOJ RIJEČI.

Npr. OKO ONOG ČEMU, JA SE NADAM, TEŽIMO SVI.

VJEČNI ŽIVOT.

ŠTO SMO SVI MI I SVE OKO NAS U ODNOSU NA ONO ŠTO BI TREBAO PREDSTAVLJATI VJEČNI ŽIVOT?

NIŠTA. BAŠ NIŠTA.

SVE TEHNOLOGIJE I ZNANOSTI I DRUGE PROLAZNOSTI OVOG SVIJETA?

NIŠTA. BAŠ NIŠTA.

ALI, U TO TREBA VJEROVATI.

Mogli bi reći da je to prejako za nas, da se u tome gubimo, da to ne možemo dokučiti i spoznati i da je to zato tako daleko od našeg lakog prihvaćanja.

PA ZNA TO GOSPODIN BOG! ZAŠTO MU NE VJERUJEMO?

Pa zato ne traži ON od svakog od nas isto. BOŽJI PLAN ZA SVAKOG OD NAS JE DRUGAČIJI!

NETKO JE PAPA, NETKO SVETI ČOVJEK, NETKO SIROMAH, NETKO PREDSJEDNIK, NETKO RADNIK, MAJKA, SAMAC, RASTAVLJENI, NEVJERNIK, OBRAĆENIK, itd., itd.

I SVI MI TOLIKO TOGA MOŽEMO UČINITI!

POGLEDAJMO 7 GLAVNIH GRIJEHA.

OHOLOST, ŠKRTOST, BLUDNOST, ZAVIST, NEUMJERENOST U JELU I PIĆU, SRDITOST, LIJENOST.

Ajde, pročitajmo ih i priznajmo si, bez nekog velikog razmišljanja, koje smo od tih grijeha u zadnja dva-tri dana SVJESNO UČINILI. OLAKO, ČAK BEZ GRIŽNJE SAVJESTI? ALI ISKRENO RAZMISLIMO…

ZA KOJE OD TAKO UČINJENIH GRIJEHA SMO U SEBI REKLI DA IH VIŠE NEĆEMO ČINITI ILI DA ĆEMO SE BAR POTRUDITI DA IH NE ČINIMO!?

I ODGOVORI NA OVA PITANJA DAT ĆE SIGURNO I SPOZNAJU ZAŠTO SE MOŽDA VRTIMO U KRUGU SVOJE VJERE I DUHOVNOSTI, ZAŠTO IMAMO OSJEĆAJ DA GOSPODINA BOGA NEMA KRAJ NAS.

MA, ON JE TU. SAMO SMO MU MI SVOJOM ODLUKOM DA I DALJE SVJESNO GRIJEŠIMO I DA SE NE MJENJAMO, OKRENULI LEĐA.

GRIJEŠIMO I SOTONA NAS OKREĆE OD GOSPODINA BOGA.

ZAŠTO NAŠA LJUDSKA OHOLOST GOVORI DA JE NAS GOSPODIN NAPUSTIO I DA NAM SE SAKRIO!?

NE, MI SMO NJEGA NAPUSTILI SVOJIM NAČINOM ŽIVOTA.

MI SMO SE NJEMU SAKRILI KAO I ADAM I EVA KADA SU SAGRIJEŠILI U RAJU.

MI SMO SE NJEMU SAKRILI…

NAŠI GRIJESI, U KOJE TAKO LAKO PADAMO, POLAKO NAS ONDA VODE U DUHOVNU PROPAST.

VEĆ OVDJE NA ZEMLJI…

BORIMO SE PROTIV SVOJIH GRIJEHA. GOSPODIN ISUS ZNA NAŠE SLABOSTI I NIJE ZA NAS ODMAH OVDJE NA ZEMLJI PREDVIDIO SVETOST. JER JE TU SOTONA I NJEGOVA NAPASTOVANJA, ZLI DUHOVI OD KOJI SMO MI LJUDI SLABIJI…

NO, GOSPODIN ISUS SAMO ŽELI DA VJERUJEMO U NJEGA I DA DONESEMO ODLUKU DA ŽELIMO BITI BOLJI LJUDI DA ĆEMO SE SVAKODNEVNO BORITI PROTIV GRIJEHA.

TO JE PUT ZA MIR I RADOST SVAKODNEVNOG ŽIVOTA.

Čemu svi mi, takvi kakvi smo, tu gdje jesmo, i težimo…

PJESMA:DUŠE SVETI, MI TE TREBAMO!